¶ Jo· Neunhauſer decretoꝝ doctoris eccl'ie Ratiſponeñ· deca/
ni: Illuſtriſſimi ꝑncipis Alberti Bauarie ducis: Ad Innocẽtiũ
viii. Ponti·max· Oratoris: pollicite obediẽtie oraciũcula·

¶ Ante ſanctitatis tue oculos: ſanctiſſime pater: pontifex ma
xime: ac in terris vnice Jeſu xp̄i vicarie: in tãto etiã Reuerẽdiſ
ſimoꝝ Cardinaliũ ſacratiſſimo cetu: ac ceteroꝝ p̄ſulũ ⁊ viroruꝫ
inſigniũ digniſſimo cõuentu: mei paruitatis ingenij bene ꝯſci
us: etſi tacere magis q̄ꝫ loqui debuerĩ: Uerũtamen ſancte ma
ieſtatis tue deuotiſſimus Albertus alte et baſſe Bauarie dux
illuſtris: qui et Comes palatinus Rheni: et eo ex ſacri Roma/
ni imperij electoribus eſt: inter Almanie ꝑncipes magna in re
putatiõe habit⁹: vti maior natu ducatũ regẽs: me ſeruitorẽ ora
toreq̄ꝫ ſuũ ad ſanctitatis tue pedes ad ſolitã filialẽ tibi pollicẽ
dã obedientiã trãſmiſit: tantãq̄ꝫ ſubeundã ⁊ grauẽ admodũ ꝓ
uinciã mihi iniũxit. Cui ego obtẽperandũ ex debito mei officij
oĩno eſſe cẽſui: ⁊ eo corã tua ſanctitate perorãdi audaciã aſſũ/
pſi. Sed ea (pater ſancte) que corã ſancta maieſtate tua huius
ꝑncipis noĩe enarrare cepi: breuiori qua potero oratiũcula ab/
ſoluã: vt ſic ſi nihil (vt certe fit) facũdie ⁊ minus eloquẽtie edi
xero: breuitate ſaltẽ dicẽdi grãm meruiſſe viſus ſim· Et ꝑfecto
(btĩſſime pr̄) miſiſſet iãdudũ ad ſanctitatis tue ſanctiſſimos
pedes dictus ꝑnceps fili⁹ tuus obediẽtiſſim⁹: ſi nõ ſue ⁊ frĩs ſi
bi aduerſantis marie differẽtie (ne dicã crudeles guerre aliq̄ꝫ
diu habite) impedimẽto hacten⁹ fuiſſent· Quo aũt nũc ſubla/
to: ⁊ differẽtijs fraterna ſopitis ꝯcordia: e veſtigio dict⁹ filius
tu⁹ te patrẽ ſuũ ſanctiſſimũ: ac in terris vnicuꝫ et maximũ mei
(vt quidẽ ſui nũcij ⁊ oratoris) medio viſitare: ac ex more ſalu/
tare audiſſim⁹ fuit· Quo tandẽ ꝯtigit: vt eã humeris meis rẽ
pficiẽdã ĩpoſuerit: mihi ſeruido (vt ita dixerĩ) aĩo ꝯmittẽs: q̄
tenus inp̄mis apud ſanctitatis tue celſitudinẽ de hac tanta in
re habita mora: ſuã ſerenitatẽ excuſatã ⁊ diligẽter ⁊ fideliẽ fa/
ciã· Qđ ea qua poſſuꝫ ⁊ debeo hũilitate ⁊ reuerẽtia impleo: pro

Inc
1569

ea mora veniã (ſi qua opus eſt) obnixius petẽs. Ceterũ p̃r ſctẽ
rem ipſaʒ ampli⁹ aggrediẽs mihi iniunctã: ſupuacuũ cẽſeo: vt
ſanctitatis tue p̃clara ⁊ maria merita ꝟtuteſq: quib⁹ ad tãtũ
ap̃latus culmẽ digniſſime aſcẽdiſti: repetã: que totiẽs iaʒ ab il
luſtriſſimoꝝ regũ: illuſtriũ principũ: potentiſſimaꝝ etiã cõita
tũ digniſſimis oratorib⁹: tuã (vt fit) ſcitatẽ ſalutãtib⁹: ⁊ obe/
diẽtiã pollicẽtib⁹: in mediũ deducte: ⁊ palã iã oĩbus note ſunt
Ne iã dudũ patefacta denuo ⁊ fruſtra edixiſſe: ⁊ eo adulatoris
notã: nõ laudatoris p̃miũ reportaſſe dicar. Tui etiã pĩ ſctẽ obe
diẽtiſſimi Alberti: merita: ꝟtutes: nobilitatẽ: prudẽtiã: facũdi
am: in regẽdo modeſtiã: ⁊ oĩm deniq̃ morũ grauitatẽ: que oĩa
tue forſitã ſanctitati incognita ſunt: ad celſitudinis tue aures
per me deferri: ⁊ tãto p̃ncipi: ⁊ mihi ei⁹ oratori: verecũdũ ſuſpi
cioſumq̃ iudico: cũ laudis ꝓprie ſit aptus relator nemo. Sʒ de
his oĩbus ad vulgatiſſimã famã: ⁊ vniuerſe Germanie grauiſ
ſimã opinionẽ me remitto. Sciũt etiã hui⁹ ſancte ſedis: qui ꝓ
tẽpe erant in Germania ap̃lici legati: quid de tuo Alberto cõis
ſentit Germania: quãtiq̃ eũ reputat. Ortũ etiã digniſſimũ et
generis claritatẽ tui Alberti: ſuorũq̃ maioꝝ Bauarie ducũ: bre
uitatis gr̃a p̃tereundã puto: qui ad doctiſſimos: ⁊ rerũ geſtaꝝ
peritiſſimos viros loqui videor: quos ĩclite dom⁹ Bauarie: ac
illi⁹ illuſtriũ ducũ: et fidis geſtorũ ſcriptoribus ſatis noſſe: ex
his deniq̃ ducib⁹ cõplures Romanoꝝ reges ⁊ impatores ꝓdi
iſſe. ex his etiã aliquos diuinis claruiſſe miraculis: et in ſctõs
referri meruiſſe certũ eſt. Exẽplo p̃e ceteris adeſt celeberrim⁹
ſcũs Hẽricus diue memorie: quondã ex Bauarie ducib⁹ Roma
noꝝ creatus impator: qui (vt p̃nceps religioſiſſimus) ⁊ inclite
Bãbergẽſis: ⁊ aliaꝝ multaꝝ Almanie eccleſiaꝝ piiſſim⁹ funda/
tor: erector: ac illaꝝ et deniq̃ vniuerſalis eccl̃ie fidiſſim⁹ tutor
⁊ cõſeruator: vſq̃ ad vite exitũ ſemꝑ viſus ẽ. Et hũc ob vite ſan
ctimoniã inter ſcõs relatũ ꝯſtat. De reliq̃s aũt hui⁹ inclite do/
mus clariſſimis p̃ncipib⁹ ob breuitatẽ pollicitaʒ in p̃ñtiaꝝ ta/
ceo. Obmitto p̃terea pĩ ſctẽ quãtus fuerit hacten⁹ tui Alberti ĩ

ſūmos pōtifices ſanctitatis tue in aplatu p̄deceſſores: in vni/
uerſalē deniq̃ eccleſiā: ⁊ in hāc ſanctā ſedē ſincerus amor: pia
deuotio: obſeruātiaq̃ filialis. Ecōtra etiā quāta dictoꝝ ponti
ficū paterna ſemꝑ in eū dilectio. Et eo nepe tuū Albertū nō pi
guit ex ducatu ꝓprio: per tot ſaxoꝝ ⁊ montiū: itineris quoq̃ fa
ſtidioſiſſimi diſcrīa vſq̃ in hāc ſacrā vrbē limīa apl'oꝝ: ac Pau
li tunc pōtificis maximi viſitādi grā: in ꝓpria venire perſona:
magna eū comitāte ⁊ ꝓcerū ⁊ nobiliū caterua. Quē ſic veniētē
idē Paulus pōtifex digniſſime (⁊ pluſq̃ par erat) honoratum
ſuſcepit: habuitq̃. Jn quāta aūt reuerētia: ⁊ quāto honore idē
Albert⁹ tuus legatos aplicos vbi pro tpe ad ſua diuertiſſe do/
minia viſi ſunt collegerit: habuerit obſeruarit. ſciunt hi legati
qui aut caſu: aut ꝓpoſito ad ſuas deuenere terras. Non minor
fuit in ſcām ſedē Alberti illuſtris quandā Bauarie ducis incli
ti Alberti tui genitoris vita functi ſemꝑ obſeruātia ⁊ deuotio:
qui ſepi⁹ ſūmos ſuo tpe pōtifices ſuis viſitare oratorib⁹: ac pol
liceri eis obediētiā ſtudioſiſſim⁹ erat. Qui etiā ob ſincerā ſui
in ſcām ſedē deuotionē: Albertū tuū ei⁹ filiū adhuc grādiuſcu
lū: ⁊ vix habētē adoleſcētie etatē: apud ſcām ſedē plurimā fa/
cere morā inſtituit: vt ſic ſcē ſedis mores: grauitatē: honeſtatē
inuiſeret: addiſceret: ac eo dicte ſedi deuotior ⁊ ꝓmptior fieret
qđ ⁊ genitoris iuſſu ſic factū: ⁊ pleriſq̃ adhuc Rome ſcitū ē. Ho
rū oīm bene ꝯſcius clemētiſſim⁹ diue memorie papa Sixt⁹: ſci
tatis tue p̄deceſſor ꝓximus: dictū Albertū tuū ſūma ſemꝑ grā
⁊ paternis fauorib⁹ ꝓſecutus eſt: ſinceriuſq̃ dilexit: vti pleriſq̃
apud ſedē prelatis ſatius innotuit. Et id etiā nōnulle ꝯceſſiōes
honeſte per eundē Sixtū Alberto tuo facte aliq̃tenus pro ſe fer
re videnť. Cui equidē Sixto inter varias ⁊ diu durantes Jta
lie guerras: idē Albert⁹ (vti quidē ſcē Romane eccl'ie obſequē/
tiſſim⁹ fili⁹: me etiā tūc oratore ſuo referente: auxilia: obſequia
ue cōtra hoſtes pro virib⁹ ſue potentie liberaliter obtulit. Qđ
certe Sixt⁹ pōtifex gratiſſimo cepit aīo: pro ea re grates illi ha
bēs ampliſſimas. Sȝ eo interī dei nutu cōtigerat Jtalie guer/

ras in melioꝛē verti statū: quo tui Alberti tūc nō erat vel auxi-
lio vel obsequio op⁹. Sꝫ ea oīa btiſſime pr̄ miſſa nūc facies ad
oꝛatiūcule nr̄e exitū ꝓpero: celeriuſq; affirmo: Albertū inclituꝫ
Bauarie ducē ad ſcitatia tue pedes me deſtinaſſe oꝛatoꝛē: vt ſā-
ctā: debitā: ꝛ deuotiſſimā obediētiaꝫ ſanctati tue offerā: polli-
cear. ac vere ꝛ ſincere fidei quenia officia ſpondeā nuſq; defu-
tura. Qd ꝛ in p̄ſentiaꝝ efficio impleoq;. Ac te vt veꝝ xp̄i vicari-
ūm in terris vnicū: bti Petri ſucceſſoꝛē pōtificem maximū: ſctē
Romane ac vniuerſalis eccleſie antiſtitē: toti⁹ deniq; religiōis
ꝛ fidei xp̄iane p̄ſulē ꝛ caput: tui noīe Alberti recognoſco: fateoꝛ
veneroꝛ: ac omi cultu pietate ꝛ obediētia ꝓſequoꝛ. Sciēs deni-
q; Alberto tuo nihil grati⁹: nihilq; acceptius futuꝝ: q; ſi ſenſe-
rit ſcām maieſtatē tuā ea ei⁹ vota ꝛ oblatiōes grato ꝛ paterno
tuliſſe aīo. Qui etiā ſcē celſitudini tue: huic ſctē ſedi: ac ſacra-
tiſſimo Reuerēdiſſimoꝝ Cardinaliū collegio ſe offert (vt prin
cipē decet catholicū) omni momēto obſequētiſſimū dediſſi-
mūq;. Multa ſperās fiducia: quinimo etiā per me ſincerius pe
ti mandās: ſe a ſcā maieſtate tua: ꝛ hac ſancta ſede: itavt hac-
tenus per ſūmos pōtifices reputatū: amatū: ꝛ paternis fauoꝛi
bus affectū cōmendatūq; haberi. Et id qppe ſua ferentas pro
virib⁹ ꝛ omni q̄ poterit cura ꝛ ſtudio mereri nō negligt. Sem
per ꝛ huic ſctē ſedi: ac ſctē maieſtati tue futur⁹ obligatiſſimus
Quā deus oīpotens pro incremēto religionis: ꝛ fidei xp̄ iane:
ac toti⁹ ſtatus eccleſiaſtici feliciſſimā multo euo ꝯſeruet: ac de
mū ſoluto carnis debito: te ſanctiſſimū ꝛ summū oīm noſtrum
paſtoꝛē cū grege tuo: nobis oībus: ſue īmenſe celeſti gloꝛie de-
eſſe nō ſinat. Dixerim feliciter. Amen.

INC 1569

mcb 320 C54